

[Jørgen Jørgensen.]

stærkere over for Erhvervene og i det hele taget alle de motorkørende, hvis det bag- efter viste sig, at man ikke ad den Vej kunde gennemføre en saadan Rationering.

Vi Konservative tror ikke rigtig paa den vedtagne Form for Regulering, idet vi er klar over, at det, der vil blive det afgørende for Rationeringens heldige Gennemførelse — vi tror, som sagt, overhovedet ikke derpaa —, er Dispensationerne; en saadan Ordning maa i udstrakt Grad bygge paa Dispensationer, og det er nu vor principale Opfattelse, at er der noget, Erhvervslivet ikke er tjent med, er det en Lov, der forudsætter Dispensationer, for at Erhvervslivet skal kunne udfolde sig nogenlunde frit og disponere nogenlunde fornuftigt. Derfor er vi imod denne Form for Rationering, og derfor havde vi haabet, at den kunde undgaas, men da jeg ikke ser den højtærede Handelsminister her i Salen, er dette Haab aabenbart nytteløst; det er jo Handelsministeren, hvorunder Rationeringens sorterer.

Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Fløtkjær) sagde, at dette var en foreløbig Ordning, og at man, naar den var løbet ud, vidste mere om Benzinrationeringen end i Dag. Men netop fordi det er en foreløbig Ordning, burde man have gjort det foreløbige Forsøg at lade Benzinrationeringen falde bort og alene lade Prisen være den regulerende Faktor.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Thisted Knudsen) nævnte, at der havde været Vognmænd hos ham, som havde beklaget sig over Forhøjelsen af Benzinprisen og havde regnet ud, at de kunde tjene 2 Kr. om Dagen. Den Slags Beregninger er jeg naturligvis klar over kan anstilles, men Vognmandssammenslutningerne, der har holdt Møde, har udtalt, at naar man skulde have Rationering, vilde man holde paa Rationering over Prisen, netop det, som vi ønsker. Dispensationer maa i mange Tilfælde bero paa et Skøn, og med de Erfaringer, jeg har fra andre Felter for Anvendelse af Skøn, afhænger Afgørelsen i mange Tilfælde af den Smidighed, hvormed en Ansøger kan motivere sin Stilling. Selv med de bedste Hensigter kan man derfor ofte komme til at træffe Afgørelser, der virker vidt forskelligt i faktisk fuldkommen analoge Tilfælde. Det kan heller ikke nægtes, at en Rationering, der i næsten alle vanskelige Tilfælde administreres fra København, vil uddybe det Modsætningsforhold, der allerede er paa mange Omraader mellem Hovedstad og

Provins. Jeg nævner den Mistænksomhed, der er f. Eks. hos dem, som skal køre paa de store Afstande i Jylland eller køre med Lejevogne i Smaabyer og paa Landet, hvor andre Befordringsmidler ikke findes; de har alle Øje for, at i Storbyer har man Sporvogne og meget andet at benytte, som man er afskaaret fra derude.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds var inde paa, at man skulde overføre Benzin-Femøren til Kommunerne. Det vil jeg naturligvis som Kommunalmand se paa med stor Sympati, hvis Finansministeren saa blot ikke vil kræve andre Femører, og jeg skulde kende den højtærede Finansminister daarligt, om det ikke var Tilfældet — det maa vel i øvrigt være enhver Finansministers Opgave at skaffe sig Dækning for det, man fratager ham, paa en eller anden Maade, hvis han ikke kan undvære det. Derfor kan vi ikke deltage i Ønsket om at overføre Benzin-Femøren; selv om vi er enige i, at Kommunerne har Brug for disse Penge, er det min Opfattelse, at det i mange Tilfælde er noget andet, der trænges til, nemlig at Vejbyggeriet blev mere kommunalt administreret, saa at man kunde undgaa Luksusvejbyggeriet. Selv om jeg er enig med det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds om, at alle maa ønske, at man kunde blive færdig med denne voldsomme Indgriben i mange forskellige Forhold, gaar jo desværre Udviklingen i den Retning, at man kan fristes til at tro, at det maaske vil vare meget længe, inden man faar Mulighed for at benytte de nye Luksusveje, der bygges.

For det konservative Parti har Spørgsmaalet om Rationeringens Bortfald hængt meget nøje sammen med vor eventuelle Tilslutning til Benzinafgiftens Forhøjelse med 10 Øre pr. l. Det lykkedes ikke mine Partifæller i det andet høje Ting at opnaa Tilslutning fra den anden Side til Tanken om Rationeringens Bortfald, end ikke forsøgsvis, og da man saaledes ikke har vist nogen som helst Imødekommenhed over for vort Synspunkt, maa jeg paa mit Partis Vegne udtale, at vi ikke ønsker at tage noget Medansvar for Lovforslagets Gennemførelse. Vi vil ved Sagens Afgørelse her i Tinget undlade at stemme, hvis det høje Ministerium ikke skulde være kommet paa andre Tanker med Hensyn til Spørgsmaalet om Rationeringen og Benzinbeskatningen.

Lannung: Der er saavel af den højtærede Finansminister som i Bemærkningerne til Lovforslaget redegjort udførligt for Betydningen af stadig at have de fornødne Midler til Raadighed til Vejarbejder;